

JÓZSUÉ KÖNYVE

- Novák József -

Mikor íródott, ki írta, kinek, milyen történelmi helyzetben?

- **Józsue** könyve, a honfoglalás befejezése után íródott, kb. **Kr.e. 1399-1398 körül**.
- **A könyv szerzője Józsue**, aki Mózes halála után, Isten megbízásából átveszi Izráel népe vezetését. Eredeti neve Hósea, a Nún fia, az Efraim nemzetségéből. Mózes változtatja meg nevét, Józsue-ra (Jehoshuára).
- **Hósea** jelentése, megmentés, szabadítás, a Józsue név jelentése pedig, Isten szabadítás. Ez a névváltozás talán utal arra a tényre, hogy nem Józsue az, aki Izráelt megszabadítja az ellenség kezéből, hanem Izráel Istene (Jahweh) az, aki elvégzi a szabadítást.
- **Az idők** folyamán, voltak olyan bibliakritikusok, akik megkérdőjelezték a könyv szerzőségét, lévén, hogy a könyvben több ízben előfordul ez, vagy ehhez hasonló kifejezés, hogy „így van ez, mind a mai napig..”, ezzel azt próbálták alátámasztani, hogy egy későbbi generáció szerzője, Józsue neve alatt írta meg a könyvet.
- **Milyen tények** támasztják alá, hogy Józsue a könyv hiteles írója?
- **Először** is, a könyvben, olyan tények, leírások szerepelnek, amelyeket csak egy szemtanú írhatott le.
- **Másodszor**, Ráháb, aki elrejtette a kémeket, ezáltal biztosítva saját, és házanépe megmenekülését, a könyv írásának időpontjában még élt.
- **Harmadszor**, a kánaáni városok, ősi nevükön vannak említve, holott, egy későbbi generáció szerzője, ebben nem lett volna jártas.
- **A könyv** Izráel népe részére íródott, amint már említve volt, a kánaáni honfoglalás befejezésekor.

Mi volt a könyv megírásának eredeti célja?

Három célt említhetünk meg:

- **Először** is, a könyv láttatni akarja, az olvasóval, hogy Isten, az Ábrahám ősatyának tett ígéretét, mely szerint „*Neked adom és utódaidnak a földet, hol jövevény vagy, Kánaán egész földjét birtokul örökre, és Istenük leszek*” (1Móz. 17.8) beváltja, és ezzel bátorítja az olvasót, hogy Isten szavahihető, lehet bízni Benne, mert Ő, az ígéreteit beváltja.

- **Másodszor**, Józsué könyve, Mózes öt könyvének a folytatása, olyan értelemben, hogy a Mózes könyveiben lévő isteni ígéreteket, láthatjuk beteljesedni Józsué könyvében, így Isten megbízhatósága ismét ki van hangsúlyozva.
- **Harmadsorban** pedig, a könyv célja, hogy Izráel népe későbbi nemzedékei, megismerhessék saját történelmi múltjukat, ezzel megerősítve nemzeti identitásukat.

A könyv vázlata

1. Behatolás Kánaán területére.	1,1 – 5,12
- Az Úr szól Józsuéhoz.	1,1-9
- Józsué szól a néphez.	1,10-15
- A nép ígéretet tesz az engedelmességre.	1,16-18
- Jerikó kikémlése, Ráháb.	2,1-24
- Átkelés a Jordánon.	3,1-17
- Emlékkövek.	4,1-24; 5,1
- A körülmetélkedés.	5,2-8
- A föld termése, a manna megszűnése.	5,9-12
2. Kánaán elfoglalása.	5,13 – 12,24
Hadjárat az ország középső részén	5,13-8,35
- Az Úr seregének vezére.	5,13-15
- Jerikó bevétele.	6,1-27
- Ákán bűne.	7,1- 26
- Aj elfoglalása.	8,1-29
- Oltár, az Ebál hegyén.	8,30-35
Hadjárat az ország déli részén	9,1-10,43
- A királyok szövetkeznek.	9,1-2
- A gibeoniak ravaszsága.	9,3-27
- A gibeoni nagy csata.	10,1-11
- A nap és a hold megáll.	10,12-15
- Az öt király megöletése.	10,16-27
- Józsué további győzelmei.	10,28-43
Északi hadjárat	11,1-12,24
- Hatalmas csata, a Meróm vizénél.	11,1-15
- Józsué, egyéb győzelmei.	11,10-23
- A legyőzött királyok felsorolása.	12,1-24
3. Kánaán felosztása.	13-24.
- El nem foglalt területek.	13,1-7
- A Jordántól keletre fekvő területek felosztása.	13,8-33
Kánaán területének felosztása	14,1-24,33
- Júda öröksége.	14,1-15,63
- Efraim törzsének öröksége.	16,1-10
- Manassé öröksége.	17,1-18

- A fennmaradt terület felmérése.	18,1-10
- Benjámín öröksége.	18,11- 28
- Simeon öröksége.	19,1-9
- Zebulon öröksége.	19,10-16
- Issakár öröksége.	19,17-23
- Áser öröksége.	19,24-31
- Naftáli öröksége.	19,32-39
- Dán öröksége.	19,40-48
- Józsué öröksége.	19,49-51
- Menedékvárosok.	20,1-9
- A lévíták városai.	21,1-45
- A Jordánon túli törzsek hazabocsátása.	22,1-34
- Józsué intelmei.	23,1-16
- Az utolsó országgyűlés.	24,1-28.
- Józsué halála.	24,29-33

A bibliai kijelentésben, milyen szerepet tölt be?

- Az eredeti héber bibliai kánonban, Józsué könyve, a **prófétai könyvek** közé volt sorolva. A Septuaginta görög fordításban lett sorolva a **történelmi könyvek** közé, melyet a későbbi fordítók is, így Károlyi Gáspár is átvett.
- A héber kánoni besorolás, okkal történt: a leírt történelmi események, nemcsak a **múltról** beszélnek.
- Beszélnek a **jelenről** is, mert a józsuéi generációhoz hasonlóan, minden nemzedék, sőt minden egyén is, meg kell küzdjön, Isten segítségével, saját örökségének a birtokbavételéért.
- Sőt, az események beszélnek a **jövőről** is, az ígéret földjének az elfoglalása ugyanis, prófétai üzenetet hordoz, mely az újszövetségben talál beteljesülésre, a keresztény hívők életében, Krisztus Jézus Urunk szabadító műve által, ahogyan az a következő fejezetekben bővebben ki lesz fejtve.

Hol találhatóak utalások erre a könyvre, más helyen a bibliában?

- **A Bírák** könyvében, amely a Józsué könyvének folytatása, többször találunk utalást, a Józsué könyvében lévő eseményekre, személyekre, helyekre vonatkozóan
- **A 2 Sám. 2,1,2-ben** utalás van a gibeonitákra, akikkel Józsué szövetséget kötött, Saul azonban népiertást végzett közöttük.
- **Az 1 Kir. 9,6-8-ban**, az Úr, a Salamonnak adott intelmeiben, megismétli, a Józs. 23:16-ban lévő intést, hogy a parancsolatok be nem tartása, átkot von maga után, és Izráel népe kipusztul örökségéből.
- **Az 1 Kir. 16,34-ben**, Aháb király idejében, Jerikó városának újraépítése kapcsán, utalás van a Józsué által kimondott átokra:

Józs. 6,26;

„Abban az időben mondta ezt az esküt Józsué: Átkozott legyen az ÚR előtt az az ember, aki hozzáfog, hogy fölépítse ezt a várost, Jerikót! Elsősülöttjére rakja le az alapját, és legkisebb fiára állítsa föl kapuit!”

- **A Zsolt. 114,3-ban** utalás van, a Jordán vizének kettéválasztására
- **Az Ésaías 28,21-ben** utalást találunk, az Úr természetfeletti beavatkozására, a gibeoni csatában.
- **Az Ap.csel. 7,44-ben**, utalás van, István védőbeszédében, a józsuéi honfoglalásra.
- **A Zsid. 4,8-ban**, utal az ige, úgyszintén a honfoglalásra, megjegygezvén, hogy az igazi nyugalom helyének, szellemi értelmezése van.
- **A Zsid. 11,30,31-ben** a hit és példaképei kapcsán, utalás van, Jerikó falainak leomlására, valamint a parázna Ráháb hit általi megmenekülésére.
- **A Jakab 2,25-ben**, úgyszintén a parázna Ráháb megmenekülésére van utalás, lévén, hogy befogadta a kémeket.

Az üdvtörténetben milyen helyet tölt be?

- **Az ember teremtésétől** fogva, Isten többször csalódott teremtményében, előbb az Édenben, majd a nóéi korban, Nóé után, Bábelnél, ezért elhatározta, hogy kiválaszt magának egy személyt, Ábrahámot, és rajta keresztül egy népet, Izráelt, akin keresztül kijelenti Magát az emberiségnek, és elküldi az idők végén, az Üdvözítőt.
- **Az egyiptomi rabság**, valamint a pusztai vándorlás zűrzavaros időszaka után, a Józsué könyvében látjuk, hogy Isten – amint már említve volt – nem feledkezett meg előbbi **ígéreteiről**, eljött az idő, hogy ezeket beváltsa, és ebben a keretben (ebben a népben, és ebben az országban) fogja beteljesíteni a Messiásra vonatkozó ígéreteit is.
- **A könyv egy megerősítés** a hívő ember számára, hogy Isten szuverén Úr, az idők és népek felett és senki sem hiúsíthatja meg terveit.

Az Ószövetségi irodalom, hogyan mutat Jézus Krisztusra?

- **Az Ószövetség** sokszor, előképeket állít elénk, a Messiás előképeit, akik által, próbálja bemutatni Krisztus jellemvonásait, cselekedeteit, pályafutását. Máskor pedig, próféciaikon keresztül beszél nekünk az Ószövetség Jézus Krisztusról.
- **A Józsué** könyvében, egy ilyen előbb említett előképet látunk, egy hadvezért, Józsuét (Jehoshuát).
- **Maga a neve** is utal erre az előképre, mert a Jehoshua héber név, a Septuagintában, Iesus-nak van fordítva, tehát **az előkép** neve azonos az igazi Messiás nevével: Isten szabadítás! Ez önmagában üzenethordozó, mert jelzi, hogy Istennek milyen terve van a Messiással: hogy megszabadítson bennünket bűneinkből.
- **De a Józsué jellemvonásai** és cselekedetei, az az Isten iránti **engedelmesség**, az az önzetlen magatartás, hogy mindent annak érdekében tegyen, hogy Isten népe birtokba tudja venni örökségét (pl. Józsué, utolsóként veszi át örökségét, miután minden törzs a sajátját már átvette), Jézus Krisztusra utal, aki még az életét is odaadta értünk, hogy mi átvehessük hit által az örökségünket (mennyeit és földit).
- **Érdekes** mozzanatot fedezhetünk fel a Józsué 5,13-15-ben: a majdani Jézus, az Úr seregeinek vezére, megjelenik, az előképnek Józsuénak, hogy isteni stratégiát adjon Jerikó városának bevételehez.

Milyen előképek vannak a könyvben, amelyek az újszövetségi időkben teljesedtek be?

- **Amint** az előző fejezetben láttuk, Józsué messiási előképe, az Újszövetségben teljesedett be, a Názáreti Jézus személyében.
- **De maga** az egész történelmi folyamat, ami lezajlik, **előképe a hívő keresztény útjának**, aki a bűn egyiptomi szolgaságából, engedelmeskedve az igenek, Isten csodatevő

ereje által a Krisztusban, kijön, és elindul a „szellemi kánaán” felé, afelé a bővülködő keresztény élet felé, amely adatik azoknak, akik hit által tovább tudnak lépni, hogy átkeljenek a Jordánon.

- **Ugyancsak** előkép tehát a Jordán is, mert ahogyan Izrael át kellett keljen a Jordánon, hogy birtokba vehesse örökségét ugyanúgy, a hívő keresztény is át kell menjen a **bemerítkezés Jordánján**, hogy beléphessen Isten ígéreteibe.

- **Előképek**, a kánaáni megerősített városok is, mert ezek jelképezik életünkben, a **bűn azon erősségeit**, amelyeket mi, Jézus Krisztus áldozatán keresztül, hit által, harcolva, le kell romboljunk, be kell vegyünk, hogy így új életben tudjunk járni.

- **Még egy fontos üzenet** van számunkra, újszövetségieknek, a Józsué könyvében: amikor Izrael az Úr vezetését követte, fokozatosan, **birtokba tudta venni az ígéret földjét**. Amikor saját bölcsességükre hagyatkoztak, és nem kérdezték meg az Urat (lásd, Aj bevétele, szövetség a gibeonitákkal), hibákat követtek el, amelyekért nagy árat kellett fizessenek.

Milyen hitvédői (apologetikai) szempontok fedezhetők fel a könyvben?

- **Izrael ősei**, Ábrahámtól, Izsáktól és Jákóbtól kezdve, az Ábrahámnak adott isteni kijelentés révén **egyistenhitűek** voltak, Jahweh, a kijelentés Istene volt az Istenük. Ámde, az **egyiptomi politeista** társadalomban átélt 400 év, negatív hatással volt, a nép monoteista hitére.

- **A pusztai vándorlás** során, Isten a törvény által, és az Istennel történt átélések által, akarta, Izrael népe szívéből kiszorítani a bálványisteneket, és hűségre bírni Izráelt.

- **Amint a pusztai vándorlás történetéből ismerjük**, hogy ez csak részben sikerült (lásd, aranyborjú imádása, 2 Móz. 32,4).

- **A honfoglalás befejezése** után, az igéből kitűnik, hogy Izrael népe körében, titokban, még mindig léteztek **bálványok**. (Józs. 24,23) Ezt a tényt Józsué tárja fel, valószínű, hogy isteni ihletés által, azon a nagy népi gyűlésen, ahol Józsué újra hűségre akarja kötelezni az egész népet Izrael Istene iránt. T.i. Józsué, ezen a gyűlésen, **egy hitvédő beszédet** tart, melynek fő elemei a következők:

- **Ábrahám**, az ősatya, nem atyáitól örökölte monoteista hitét, hiszen ősei szintén bálványimádók voltak, hanem isteni kijelentés által nyerte, mely hitet tovább adta utódainak, Izsáknak, Jákóbnak, akik úgyszintén részesei lettek az isteni kijelentésnek.

- **Isten szerető** gondviseléssel, valamint később, az Egyiptomi rabságtól fogva, mind a jelen pillanatig, jelekkel és csodákkal tett bizonyosságot Önmagáról, Izráelt teljes körű védelemmel látta el, és ígéreteit betartotta.

- **Mindezek ellenére**, a nép még mindig választhat, hogy a továbbiakban kinek akar szolgálni, mert Isten nem akar senkit erre kényszeríteni.

- **Ha azonban** az Urat akarják szolgálni - ahogyan a nép többszöri felszólításra is igennel válaszolt - akkor most távolítsák el a bálványokat, amelyekhez szívük még odahúz, és teljes szívvel az Urat szolgálják.

Mi a fő mondanivalója az utolsó időkben élő keresztények számára?

- **A kánaáni népek ítélete** nem volt véletlenszerű, Isten nem pusztá kegyetlenkedésből rendelte el kiirtásukat. Isten azt mondja Ábrahámnak, hogy:

1 Móz. 15,13.16;

„a te utódaid jövevények lesznek egy olyan országban, amely nem az övék: rabszolgákká teszik, és nyomorgatják őket négyszáz évig.” ..Csak a negyedik nemzedék tér vissza ide, mert az emóriak gonoszsága még nem telt be.

- **De úgy néz ki**, hogy ami az Ábrahám idejében még csak elszigetelt jelenség volt, Sodomában és Gomorában, az az erőszakosság, az a szexuális perverzió, amiért Isten elveszítette ezeket a városokat, négyszáz év után általánossá vált. A kánaáni népek, nemhogy megtértek volna bűneikből, hanem még inkább romlottakká lettek. Ezért jött rájuk Isten ítélete, a teljes kipusztítás.
- **Az utolsó idők társadalma**, mindinkább kezd hasonlítani, Sodomára és Gomorára.
- **Isten ígéje** felhívja a figyelmünket, hogy ne keveredjünk össze a világgal (a világ, azt a társadalmat jelenti, amely Istent kizárta az életéből).
- **Amiként** a kánaáni népek meg lettek ítélve, el lettek pusztítva, az utolsó idők társadalma is pusztulásra van ítélve (**2 Pét. 3,7**).
- **Akiket** meg tudunk menteni, akikben van istenfélelem és hisznek, mint a parázna Ráháb is, azokat kötelesek vagyunk megmenteni a végső pusztulástól.

A könyv fő üzenete: az örökség birtokba vétele

Örökségünk birtokbavétele

- **Szabadulás** a bűntől, szabadulás a sátán hatalmából, szabadulás a haláltól, örök élet, fiúság, szabadság, megszentelődés, gyógyulás, lelki egészség, bővölködés, békesség, öröm, megigazulás, közösség, védelem, megőrzés
- **Azért** tehát nem kell külön imádkozni, hogy ezeket az áldásokat és örökségünket Isten akarja-e adni a hívőknek, mert benne vannak a megváltás csomagjában!
- **Tehát** az nem kérdés, hogy Isten akar-e örök életet vagy békességet, vagy gyógyulást adni, mert ezekért meghalt Jézus. Ha nem hiszük el, akkor Istent tesszük hazuggá.
- **A hívő** feladata és felelőssége az, hogy birtokba vegye ezeket az áldásokat, és az örökségét.

A kérdés

- **Vajon** ezek automatikusan a birtokába kerülnek a megtérése után, vagy sem?
- **Hogyan** tudja a hívő birtokba venni a Krisztusban levő örökségét és áldásait?
- **Most** ezekre a kérdésekre keressük a választ.

Automatikusan a miénk az örökség, a megváltás teljes csomagja?

- **Általánosságban** leszögezhetjük, hogy a megváltás egyetemes, de nem automatikus! Jézus mindenkiért meghalt a kereszten, de kevesen fogadják el, hiszik el ezt a tényt, és kevesen vannak az üdvözülők.
- **Ahogyan** az örök életre hitre jutottunk mi, akik hiszünk, ugyanúgy kell a többi területen is hitre jutni, elfoglalni a földet és birtokba venni az örökségünket!
- **Vannak** olyan területek, amikben automatikusan átjön a megváltás áldása az ember életében, miután megtért. Például birtokba veszi az örök életét, vagy bemenetkezéskor meggyógyul egy betegségből.
- **De sok** terület maradhat még az életében, amiket el kell foglalnia, és ahol érvényesítenie kell Krisztus győzelmét, és birtokba kell vennie az örökségét!

- **Van, aki hisz** az örök életre, de nem hisz a gyógyulásra, szabadulásra, vagy a bővölkedésre stb. Tehát gyakorlatilag automatikusan nem kerülünk birtokba belülről rögtön minden területen.
- **Ok:** egyfelől van egy ellenségünk, a sátán, aki akadályozza a birtokba kerülést! Számításba kell vennünk Isten erejét, de a Sátán tevékenységét is!
- **Másfelől** Isten számításba veszi az ember közreműködését, akaratát és hitét, és semmit nem erőltet rá, ha az ember nem akarja, és nem hisz benne. A hit pedig, mint tudjuk, halott cselekedetek nélkül.

Az örökség birtokba vétele az Ószövetségben

4Móz. 21,23-24;

De nem engedte meg Szihón Izráelnek, hogy átvonuljon területén, hanem összegyűjtötte Szihón egész hadinépét, kivonult Izráel ellen a pusztába, és Jahacba érve megütközött Izráellel. De Izráel kardélre hányta őket, és birtokba vette az országot az Arnóntól a Jabbókig, az ammóni határig, mert meg volt erősítve az ammóniak határa.

4Móz. 21,33-35;

Azután megfordultak, és Básán felé vonultak. De kivonult ellenük Óg, Básán királya egész hadinépével, hogy megütközzék velük Edreiben. Akkor ezt mondta az ÚR Mózesnek: Ne félj tőle, mert kezembe adom őt egész hadinépével és országával együtt. Úgy bánj el vele, ahogyan elbántál Szihóonnal, az emóriai királyával, aki Hesbónban lakott. És úgy megverték őt fiaival és egész hadinépével együtt, hogy senki sem tudott elmenekülni közülük. Az országot pedig birtokba vették.

- **Isten** Izraelnek ígérte a földet, azt mondta, hogy nektek adtam ezt a földet! Gondolom, hogy örülhettek ennek, rögtön három napos ünneplést rendeztek. Aztán amikor kijózanodtak, akkor kérdezhették egymástól, hogy és most? Az oké, hogy nekünk adta Isten a földet, de miért nincs a birtokunkban már most, és hogyan lesz valóban a miénk?
- **Isten** mit mond erre? Az oké, hogy a mondat első felére figyeltetek, de a második felére is figyelnetek kellett volna! Sok hívő ugyanígy van, az ígéreteket magáévá teszi, de a feltételeket vagy a parancsokat elengedi a füle mellett!
- **Szelektív hallás:** ami tetszik, azt meghallja, ami nem tetszik, azt nem hallja meg. A saját feltételei és játékszabályai szerint akar megtérni, akar hívő életet élni, akarja átvenni az örökségét, birtokba venni az áldásokat.
- **De csak** Isten szabályai és feltételei betartásával fog ez sikerülni, máshogy kár próbálkoznunk!
- **Tehát** Isten mit is mondott valójában?

Nektek adtam, foglaljátok el!

5Móz 11:24;

Minden hely, amelyet lábatok talpa megnyom, tiétek lesz, a pusztától a Libanonig, és a folyóvíztől, az Eufrátesz folyóvizétől a nyugati tengerig lesz a ti határotok.

- **Isten** kijelentése: minden talpalatnyi földet, amit a lábatok érint, azt nektek adtam és a tiétek lesz!
- **De fel** kell mennetek, és el kell foglalnotok, a lábaitokkal érintenetek kell azt a földet! Ha nem mentek fel, és nem foglaljátok el, akkor semmit nem fogtok birtokba venni, bár én nektek adtam azt!

5Móz 9:23;

És mikor az Úr elküldött vala titeket Kádes-Barneából, mondván: Menjete fel, és bírjátok örökségül a földet, amelyet néktek adtam: akkor is tusakodtatok vala az Úrnak, a ti Isteneteknek beszéde ellen, nem hittetek neki, és nem hallgattatok az ő szavára.

- **Isten** valójában azt mondta: nektek adtam azt a földet, menjete fel azért, és foglaljátok el! Másképpen fogalmazva: mivel nektek adtam, nektek szántam azt a földet örökségül, már a tiétek, ezért bátran menjete fel, és foglaljátok el, vegyétek birtokba, vegyétek el az örökségeteket!
- **Itt** is egyértelműen tetten érhető az isteni felelősség és cselekedetet, és az emberi felelősség és cselekedet!
- **Ehhez** hitre volt szükség, a népnek el kellett hinnie, hogy Isten igazat mond, és valóban nekik adta azt a földet. A hitnek pedig cselekedetekben kellett megnyilvánulnia, vagyis fel kellett menniük, és hozzá kellett látniuk a föld birtokba vételéhez!
- **Tehát** nem került birtokba Izrael automatikusan, hanem föl kellett mennie, és harc által el kellett foglalnia Kánaán földjét, és bár az ott lakó népek ellenálltak, és erősek voltak, de mégis Izrael győzött, mert az Úr vele volt!
- **Szihón** királya és Bászán királya egy-egy fejedelemség, amilyenek most is az utunkban állnak. Megtámadták Izraelt, megütköztek velük, ahogy most is ellenünk állnak.
- **Óriásokkal** is találkoztak néha, ezek azok az óriási gonosz erők és problémák a hívők életében, amik a legnagyobb gondot okozzák.
- **De a végeredmény** a lényeg, mindig Izrael győzött, az óriásokat is legyőzték, Dávidhoz hasonlóan, és elfoglalták a földet és az országot, és birtokba vették az örökségüket, mert az Úr volt velük, maga az Úr harcolt értük, nem az ő erejük vagy ügyességük szerzett nekik diadalmat, hanem az Úr!
- **Mi is** ehhez hasonlóan harcolunk, nyilván szellemi szinten, és győzünk az Úr által és birtokba vesszük az örökségünket!
- **Amíg harcolsz**, addig biztos a győzelem, ha abbahagyod a harcot, akkor biztos a vereség!
- **A zsidók** tusakodtak Isten beszéde ellen, aki Isten Igéje ellen tusakodik, az maga Isten ellen tusakodik, ők nem hittek Neki, nem hittek az Ő szavának, és nem akartak felmenni, elfoglalni az örökségüket, hanem vissza akartak menni Egyiptomba!

Józs 18,2;

De maradtak vala még Izrael fiai között, akiknek nem osztották vala ki az ő örökségüket: hét nemzetség. Monda azért Józsué Izrael fiainak: Meddig vonakodtok még elmenni, hogy elfoglaljátok a földet, amelyet néktek adott az Úr, a ti atyáitoknak Istene?

- **Ma ugyanez** a helyzet, kevés hívő tudja maradéktalanul birtokba venni azt az örökséget, amit az Úr neki szán, ami el van készítve a számára!
- **A hívők** többsége csak néhány területen vette az örökségét Istentől, de a többi területet nem foglalta még el. Így lehet az, hogy például:
 - **Testileg** egészséges ugyan, de ugyanakkor lelki, érzelmi területen labilis, depresszióra és frusztráltságra hajlamos
 - **Mindenben** jól mennek a dolgai, kapcsolati területen is áldott, de krónikus betegség kínozza
 - **Sikeres** a munkájában, de szerencsétlen a magánéletében
 - **Jól** szolgál a gyülekezetben, de anyagi területen állandó szükségei vannak.

Némó nyomában

- **Péllda: a** Némó nyomában című rajzfilm utolsó jelenetében, a halak kis zacskókban kimenekülnek az akváriumból az óceánba, nagy öröm, aztán jön a kijózanodás: és most..?
- **Ilyenek** vagyunk gyakran mi is, benne vagyunk Isten áldásainak végtelen óceánjában, de ugyanakkor bele vagyunk szorítva a saját kis neylonzacskónkba is! S bár látjuk az óceánt, Isten mindenhatóságát és végtelen kegyelmét, de nem tudunk élni a felkínált áldásokkal ezek miatt a dolgok miatt, amik bezárnak bennünket a saját belső világunkba!

Az akadályok

- **A saját** kishitűségünk, kételkedésünk, önsajnálattunk, hálátlanságunk, keserűségünk, megalkuvásunk, közömbösségünk, tudatlanságunk, engedetlenségünk, sztereotípiáink, elképzeléseink kisztílű zacskójában élünk.
- **Ennek** sok oka lehet, megköztözöttség, örökölt dolog, esetleg átok, de lehetnek sokkal kézzel foghatóbb okai is, mint a lustaság, a hitetlenség, a tudatlanság, a félelem, a humanizmus stb.
- **Ezek** akadályozzák meg azt, hogy a hívő hitre jusson, és hit által elfoglalja a földet, átvegye az örökségét, és birtokba vegye az áldásokat!
- **Ki kell** lyukasztani a kis zacskókat, és ki kell úszni az óceánba! A bokáig érő vízből ki kell úszni a mély vízbe!
- **Ezeket** az ellenségeket kell legyőznie a hívőnek, ezekből a dolgokból kell megtérnie, ezeket kell kiszorítania az életéből ahhoz, hogy hitet tudjon gyakorolni, és birtokba vehesse a földet, elfoglalhassa az örökségét, átvegye hit által az áldásokat, amiket Isten neki adott!

Lassan-lassan

2Móz 23,29-30:

De nem egy esztendőben űzöm őt ki előled, hogy a föld pusztává ne legyen, és meg ne sokasodjék ellened a mezei vad. Lassan-lassan űzöm őt ki előled, míg megszaporodol és bírhatod a földet.

- **Ahogy** már mondtam, vannak területek, amiket azonnal birtokba lehet venni, de a legtöbb terület elfoglalása időt és energiát igényel. Isten is azt mondta, hogy nem hirtelen, hanem lassan-lassan űzi ki az ellenséget, amíg megszaporodik és megerősödik a nép!
- **Nem könnyű** elfoglalni a földet, de megtartani és megőrizni még nehezebb. Nehéz olimpiai bajnoki címet nyerni, de még nehezebb megvédeni ezt a címet!
- **Tehát** először meg kell erősödni a hívőnek hitben és szellemben, egy bizonyos szintű érettségre el kell jutnia, hogy ha Isten kiűzi az ellenséget, vagyis azokat az erőket, amik megakadályozták az örökség átvételét, akkor meg is tudja védeni a földjét, ha később visszatámadnak!

A szabadulás

Máté 12,43-45:

Mikor pedig a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélkül való helyeken jár, nyugalmat keresve, és nem talál: Akkor ezt mondja: Visszatérek az én házamba, ahonnét kijöttem. És oda menvén, üresen, kisöpörve és fölékesítve találja azt. Akkor elmegy és vesz maga mellé más hét lelket, gonoszabbakat ő magánál, és bemenvén, ott lakoznak; és ennek az

embernek utolsó állapota gonoszabb lesz az elsőnél. Így lesz ezzel a gonosz nemzetséggel is.

- **Erről** szól a fenti ígérés is: ha a démon kimegy az emberből, akkor nem talál nyugalmat, hanem vissza akar menni a régi házába. Ezért vesz maga mellé más démonokat, magánál gonoszabbakat, és ha üresen találja, akkor bemennek oda.
- **Ennek** az lesz a következménye, hogy ez utóbbi állapota gonoszabb lesz, mint azelőtt!
- **Egyfelől** fölösleges olyan hívő felé szabadítással szolgálni, aki nem gyűlölte meg a bűnét, és nem akar megszabadulni teljes szívéből, mert ilyenkor a jogalap nem szűnik meg, és nem fog kimenni a démon!
- **Másfelől** fölösleges olyan hívő felé szolgálni szabadítással, aki nincsen hitben, szellemben legalább egy alapszinten felépülve, mert ha egy nagy kenet, szellemi erő hatására ki is megy a démon, hamar vissza fog jönni gonoszabb démonokkal, és nem fogja tudni megvédeni a házát, a szívét, az életét tőlük, és sokkal rosszabb állapotba fog kerülni ez az ember!

A hit harca

1Tim. 6,12;

Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívattál, amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú előtt.

- **Amikor** győzünk egy területen, akkor kerülünk birtokba, de ez nem automatikus. Az Ördög nem megy el magától, szívesen ragaszkodik az állásaihoz.
- **Ez a hit** harca: az ördög meg akarja akadályozni azt, hogy hit által birtokba vegyük az örökségünket, ezért állandóan és folyamatosan a hitet támadja. Jól tudja, hogy hit nélkül nem vagyunk képesek semmit átvenni Istentől, és nyert ügye van.
- **Ezért** kell kerülni minden olyan dolgot, ami gyengíti az ember hitét: a világi kívánságokat, a megkörményező bűnöket, a rossz társaságokat, a test cselekedeteit.
- **Ezért kell** gyakorolni minden olyan dolgot, amik erősítik az ember hitét, ezekből kell jó szokásokat kialakítani: az igeolvasás, az imádkozás, a hálaadás, a dicséret, a nyelveken való ima, a gyülekezetbe járás, a közösség gyakorlása, az úrvacsora, stb.

A hit két fajtája

- **Az egyik** az aktív, cselekvő hit, amikor erőszakosan birtokba veszi az ember az Isten által megígért áldásokat, úgy, hogy határozottan ellenáll az ördögnek, és a hit beszédével, és a hit cselekedeteivel felszabadítja a hitét, és birtokba veszi az Isten által az Igében már megígért áldásokat!
- **A másik** az elegendő hit, amikor az ember vagy nem tudja biztosan, hogy az Úrtól van-e a dolog, és elengedi, rábízta Istenre, hogy legyen meg az Ő akarata.
- **Vagy** az ember nem tud mit tenni az ügy érdekében, mert meg kell várni bizonyos dolgok bekövetkeztére, ilyenkor csak hittel és reménységgel várni tud az ígéretek teljesülésére.
- **Így** tett például Ábrahám is, reménység ellenére reménykedve hitte, hogy Isten ad neki fiút, és sok nép atyja lesz, túl sok dolgot nem tudott tenni az ügy érdekében, legfeljebb néha próbálkozott Sárával.

A várakozás

- **Fontos!** A hitbeli várakozás mindig hálaadással, reménységgel, Istenbe vetett bizalommal történik, és aktív, vagyis addig is szolgálja Istent, és megteszi a keze ügyében levő dolgokat a hívő, amíg be nem teljesednek az ígéretek.
- **A bibliai** várakozás példája Ábrahám várakozása nem passzív depresszióban telt az Ige szerint, hanem reménység ellenére reménykedve hitt Isten ígéretében, hogy sok nép atyja lesz, és nem nézett az elhalt testére, sem Sára elhalt méhére, hanem hálákat adott, erőssé vált a hite, és végül teljesen elhitte, hogy azt Ő megcselekedheti, és a hite tulajdonított neki igazságot!
- **Az idő** passzív múltatása, az, hogy telik az idő, én meg úgy sem tudok mit tenni, tehát önsajnálathoz menekülök, kesergek, zúgolódok, depressziót engedek be, és így várom a csodát, ez tényleg csodavárás, így nem lehet átvenni az örökséget, mert ez hitetlenség, nem pedig hittel való várakozás!

Isten a legjobbat akarja adni!

- **Van**, amikor azért nem tudja átvenni az örökséget a hívő, mert megelégszik a közepszerűséggel, megelégszik a jóval, és nem tudja kívánni a legjobbat! Pedig Isten a legjobbat tartogatja a hívő számára, ne vesítsd el a hitedet, ne add fel az álmaidat, ne add fel a reményedet, hanem várd meg azt, amíg Isten oda nem adja a legjobbat!
- **A legjobbra** várni kell, van, amikor sokat kell várni, a jó vagy a közepes gyakran azonnal birtokba vehető!
- **Ne legyél** olyan, mint a kisgyerek, aki nem tud várni. Pistike, mi kell inkább, most azonnal egy csoki, vagy holnap egy egész csoki torta? A kisgyerek a csokit választja, mert az most van!
- **Isten** azt akarja, hogy foglaljuk el az egész földet, és vegyük birtokba maradéktalanul az örökségünket.

Fontos tudnivalók a hit harcához

Isten velünk van

Mt. 1,23;

„Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek” - ami azt jelenti: Velünk az Isten.

- **Ha Isten** velünk, kicsoda ellenünk? Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat énnekem?

Ő Mindenható

Jel. 1,8;

Én vagyok az Alfa és az Ómega így szól az Úr Isten, aki van, és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható.

- **Isten** mindenható, Ő nem csak jót akar az embernek, hanem meg is tudja tenni a jót, hiszen Ő Mindenható!

Jézus legyőzte a sátánt és seregét

Kol. 2,15;

Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan megszégyenítette őket, és Krisztusban diadalmaskodott rajtuk.

- **A kereszten** Jézus legyőzte az ellenség minden erejét, a sátánt, a démonokat, a halált, a betegségeket, az átkokat, és nyilvánosan meg is szégyenítette őket, pellengérré állította őket!

Mi győztesek vagyunk Őbenne

1Jn. 5,4;

Mert minden, ami Istentől született, legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.

- **Minden** és mindenki legyőzi a világot, aki és ami Istentől születik, és mivel mi Istentől születtünk, ezért győztesek vagyunk a hitünk által!

Minden lehetséges annak, aki hisz

Mk. 9,23;

Jézus ezt mondta neki: „Ha lehet valamit tennem? - Minden lehetséges annak, aki hisz.”

- **Tehát** a Sátán és démonjai ellenállása valós, de már legyőzött, bár még meg nem semmisített ellenfél.
- **Példa:** a II. Világháború vége felé már győztek a szövetségesek, de még harcoltak német csapatok. Az Úrral győztesek vagyunk, nem állhat ellen a Gonosz!
- **Birtokba** vehetjük örökségünket és a megváltás áldásait, hit által és harc által, vagyis a hit harca által!

Kidolgozandó házi feladat a hallgatónak:

- Készüljön jellemelemzés Józsueról, mint vezetőről.